

татели на Скития (гл. V.), Иорнандъ говори за „многочисленниятъ народъ виниди, на които имената са измѣняватъ спорѣдъ различните племена и мѣста, въ които тие обитаватъ, а главните тѣхни названия сж склавини и анти“. Склавините, спорѣдъ неговите думи, живѣятъ отъ Мусиянското езеро (Балатонъ) до Днѣпръ и до Висла, а на востокъ отъ тѣхъ и до Дунавътъ живѣятъ антиите, които биле още по-храбри, нежели склавините. Дунавътъ той нарича Днѣпръ, като са основава на туй, че това име му даватъ самите туземци. Но восточната граница на антиите Иорнандъ е опредѣлилъ не вѣрно: тѣхно сръдоточие е билъ Днѣпръ (да си припомнимъ, че Прокопий ги счита за сжсѣди на утургурите, т. е. че тие сж живѣле по край прибрѣжията на Меотийското езеро). По-нататкъ, нейдѣ си жди агацирете надъ Понтътъ той помѣщава жилищата на бѣлгарете, които за нещастие станаха твърде известни за нашите грѣхове. „Отъ тука именно воинственните хунни сж нахлуле нѣкога си съ двойно нашествие врѣзъ другите народи. Едните отъ тѣхъ са наричатъ аулзягри, а другите авири; а както едните, така и другите живѣятъ въ различни мѣста. Аулзягрите живѣятъ около Херсонъ, дѣто жадниятъ търговецъ докарва своите скъпоцѣнни азиатски стоки; лѣте тие са скитатъ по широките равнини и избиратъ мѣста съ богати паши за своите стада, а зиме отиватъ кадѣ брѣговете на Понтътъ. Колкото за хунугарите, то тие сж известни съ своите *хунни* кожи, съ които снабдѣватъ тър-